

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עה.

עין משפט
נר מצוה

ס א ב מיי' פ"ו מהל'
 אשיות הל' ז [ופ"ג
 מהל' זכיה ה"ו] סמג עשין
 מח עוש"ע אה"ע סימן לח
 סעיף ז:
סא ג עוש"ע שם סעיף ד
 בהג"ה:

מוסף רש"י

שלא בפניו. בן זמנו
היה יעקב מוסר ומזמור
היה נקרא איש, דשן
בניו הו' ובעל כחם הו',
מסור הו' אישטין הו'
למקו (שם), מא
דאיטער הו' חקק.
והי' הו' נוקח חסם וכל
הו' חס' לקבילתו הו'
איטער ללל מקו דבעל
כחו מיהו מניח (שם)
הו' גיטן דהיינר (שם)
שלי. כל הינר הו' מעב
לפניו, אינה מגורשת.
עשן דהיינר ע' לל נון
ה' כלס, דנמלא אומות
פורטוס בנאיר (שם).
ע' מנת דשדור (שם)
ה' הינר מגורשת.
ומחור, דמנת על מנת
למחור שנה מנה (שם)

פסקי רי"ד

אמר רבא מתקנתו של הלל
היה זה גיטין ע"מ שתתני
לן מאתים וזה נותנה לן
מדעתו בין בעל כרחו
מגורשת דמנחה בעל
כרחו שמה מתנה וכו'
איצטריך ליה להלל
להקנותי שלא בפניו אבל
בפניו בין מדעתו בין שלא
מדעתו הריא נתינה: ת"ד
היה זה גיטין והנייר שלי
אינה מגורשת ע"מ
שתתני את הנניר הרי זו
מגורשת מ"ש רישא ומ"ש
סיפא עד דקס"ד דלא קני
גיטא עד שתתני לן את
הנניר ונמצא דבעת קניית
הגט לא הייב לן מדידי
ורחמנא אמר נתן מדידי

מבשר דבעלמא נתינה בעל כרחו לא הויא נתינה. וא"ת להשאיל לא מפליג בין בפניו בין שלא בפניו דככל ענין בעל כרחו גלא הויא נתינה א"כ למא היה נעמן בראשונה וי"ל דבפניו לא היה יכול להענין מילתא מלקבל כד עשיהה ביצת שלו וגם סוף היה שפיר וא"ת עשוהו ד"ד לקבלם בעל כרחו^א וא"ת

על כרחיה לא הוּא
פּפּא ואיתימא רב
אצטריך ליה לתקוני
בין מדרעו בין בעל
א דאמרי אמר רבא
יטך על מנת שתתני
בין מדרעו ובין בעל
ואצטריך ליה להלל
ל בפניו בין מדרעו
נמינה מתקיף לה רב
מי בר אשי ודלמא
גו אין על כרחו לא
יה תקין ⁶ אמר רבה
מקום ששנה רשב"ג.
גו חוץ מערב וצידן
זה גיטין והנייר שלי
שתחזירי לי את הנייר
הזה

לאפוקי הבא דמעשה קודם
לתנאי. פי' נקונטרס

דר' מאיר ור' חנינא לא פליגי אלא בכפלות דקאמרין ההם טעמא דהוכיך לאומרו שאלמלא כן יש במשמע שאף בארץ כנען לא ינחלו וקשה דצפרק השוכר את הפועלים (ב"מ דף ע"ז.) משמע בזהדיא דפליגי בצנן נמי אר"מ במעשה קודם לתנאי גבי מתנה שומר חנם להיות כשאל¹ וא"ת בצלמא תנאי כפול ותנאי קודם למעשה והן קודם ללאו ילפינן שפיר מתנאי בני גד ובני ראובן מדנכתבו בזה הענין שמע מינה צעין כי האי הוונא אצל שלא יהא מתנה על מה שכתבו בתורה ואפשר לקיימו ע"י שליח היכי ילפינן מההם דאמרין בכתובות (דף ע"ז.) דלמא בלאו הכי נמי מעיל תנאי אלא דהכי הוה מעשה ו"ל (ו) משום דכל התנאים הכתובים דמיימי בקידושין בפרק האומר (דף ע"א.) הוו צעין זה שמע מינה דצעין

י' תנאי כפול כו' דשמואל ורבה בסמוך
יה לתנאיה אע"פ שלא פירש ובכל ע"מ
ללא דוקא בשמאי יין ופרועי ראש דהוי
ממונה לאיכא שאר וכותב י' ועונה
ללא אמה שומע הן והכא לית ליה ונראה
דוה כלומר אע"ג דלא כפל תנאו והם
ד' צריכה גט משניהם ובצכי איירי אמת
ואמר פטומי מילי בעלמא הוא משמע
ינקט פטומי מילי^י משום דלא מהני
אלא בעינן אלא גלוי דעת ויש מקומות
שה קורם לתנאי. ללא משום דלית ליה
דידיא קאמר רבא י' צריכין אתרוג זה על
חזירו וזו אינו צידו ואין נראה לומר
גו משום דלא מפרש ליה במשנתינו
י' אכל לרבי אחי' אפי' כדמסק
ה מנרתיקא דמעכשיו קאמר וכדכרי
אזא תנא פליגי כ"ש בעל מנא דערפי:

מכלל דבעלמא [נחיה בע"מ] לאו נחיה הוה. וגבי גט דאיסורא
הוא לא תקין הלל: שאלה בפניו. כי הכא שאינו בליסכה: מאי
דאיסורי ליה טקין. טעמא שהיה נעמן והסתקין דבעל כרחו ושלל
בפניו מהא נחיה ואי הוה נמי קאי קמן ואמר לא מקבילנא הוה
איסוריך להלל נמי לתקוני דחיהו

נתינה אלא מה שלא הוצרך לא הוצרך
וצני גט דאיסורא הוא לא קיימא
מתקמא דהלל: ערב. בשילהי גט
פשוט: ז'ידן. דמתני': ר'איה אחרונה.
ב'באחד דיני ממונות (סנהדרין דף נ"א)
ב'באחד דיני ממונות (סנהדרין דף נ"א)
דלפניהו ב'באחד דיני ממונות (סנהדרין דף נ"א)
לך להביא הבא עד שלשים ולא הביא
עד לאחר שלשים ו' ואמר לו הבא
ר'איה ואמר אין לי ר'איה בקמייתא
הלכתא כוותיה ובתרייתא לית הלכתא
כוותיה: והנייר שני. לא יהיב לה
ולא מיד ורחמנא אמר ונתן בידה: "ו'
מאי שיש ר'איה כו'. ע"כ סלקא דעתיה
על מנת לאו משהו הוא כדבין
דפליגי עליה דרבי' והו' כמו לכשתחזיר
לי הנייר ליהוי גט וא"כ אמאי מגורשת
הא בשעת גירושין לאו מדי קניסא:
היבא דליסיה. לאטלטלי: לא כפליה.
ר"מ במסכת קידושין (דף ס"א). כל
תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן
וכו' דנימא אם לא תחזירי לא יחא
גט הלך בטל תנאיה: לא כפליה
לא הוי גיטא. לר"מ. מכדי לר"מ
כל תנאי מהיבא גמרינן לכופלו:
מתנאי בני גד. שהיה כפול אם יעברו
ואם לא יעברו (במדבר נ"ב) וכיון דמיניה
גמרי' צענין יי' ההם תנאי שטלו זו
המעשה הוצרך קודם למעשה אם
יעברו זה התנאי ונתתם להם זה
המעשה ה"נ צענין דנימא אם תחזירי
יחא גט: לאפוקי הכא. דלמרא לה
זה גיטך צרישא והדר ע"מ שתחזירי:
משום דהו' ליה כו'. וצין לר"מ וצין
לרבנן דלא אפלוג אלא כפליה
כדמפרש טעמא ההם (ה) הוצרך הדבר
לאומרו שאלמלא כן יש צעממע
שאף בארץ כנען לא ינחלו: בדבר
אחד. לעבור הירדן: ומעשה בדבר
אחר. נחלת עבר הירדן מורחא:
דבדכ

תנאי בדבר אחד ומעשה בדבר אחר ^אאף

ממש כי האי גוונא ואם בחקותי תלכו ואם תאבדו ושמתם נמי רוב מלות סברי כוותיה וכל הני דמתניתין איירי בתנאי כפול אע"ג דלא פירש דה"נ שש"ס כגון (סוכה מה): ע"מ שתחזירה לי לתארו ויבוא בו צעי כפילי איסורי צפי' שבוטת העדות (שבוטת דף י:). והא דצעינן כפילות בטור וכתובה והא דאמרין צירושלמי בפרק האומר (קדושין פ"ג ה"ג) א"ר יוסי א"י להר"ר ר' אלחנן דגרסינן בכל אמר לית ליה לר"מ וכו' והכא אית ליה הדין המתאי צטל ומעשה קיים ומשע חומר אין הגט גט ולא הקדושין לעיל הקשה הר"ר אלחנן כיון דצעינן תנאי כפול באיזהו נשך (צ"מ ד') שאם התנה הוא כמו שהיא אמרה היה מועיל ואמאי הא לא כפליה אפי' לרבנן דר"מ וג' עניינים יש דיש מקומות דצעינן תנאי גמור ודאפי' גזיז דעת לא צעינן ובפ' האיש מקדש (קדושין דף מט: ד"ה דברים) מפורש לרבא כל האומר על מנת לאומר מעכשיו דמי דהא הכי הילכתא כדפירש מנת שתחזירה לי החזירו יאל ואם לאו כאומר מעכשיו דמי היכי יאל' הדתם מיירי כגון שאמר מעכשיו א"כ היה לו לפרש צדצבירו וליאל' דאלא כי מיירי כאומר מעכשיו היה לו לפרש אלא שרואה רבא ליי רב אשי ואשי נמי משמע לקמן כפוף פירקין (ע"ה). דסבר כרבי דקדאמ' כו' ומיהו אין משם ראיה דלא מצי למימר איפכא הכל מודין דעל נהג

(א) וצבורות כל, צ"ל למ: (ב) שני קטן, צ"ל קטן, חבורות
עו, שהרד"ק לא ע"ל למ: (ג)
לעיל כ: (חוספספח פ"ב,
ו) וקדוש סא, א"ל (ד) (ה)
קטן: (ו) דבורי צדידי
ממונות, וילתא חיבת באחד,
והוא פסוק דמי ממונות
בשלהם (ז) וזי, בורר,
ו) דבורי, ובאמר,
ז) דברים כ, ח) (על
ז) חסות, צ"ל צדקות
חילת: (א) לוקח, ז) צ"ל
קית, א"ל (ב) וצבורות עד.
ד"ה תנאי מירלי באופן
חלוקי (ג) חיבת ועונת אלה,
מונחת, מלה, כהן,
ג) (חוסה מל: (ד) צ"ל
רדב, ספרים ס"ה,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משום וכו'
המס דהוצרך:

מוסף תוספות

א. עד שיאמר ירצה
 יא. כיון שיש עולין מן
 הדין בקבלם. שפ"ט.
 ב. שכל זמן שהורחב
 לתת להם שחור מוכן
 בקבלם, הלכך הו"ל כמי
 שהוא חריב בקבלם.
 שפ"ט.
 ה. ואי"ש שתלה
 הוא בירעה האשה.
 ז. לחזק (ר"ב וד' אפ"ן)
 אלא בעי' על תני דמעת
 חללו שהיא חריבה כד'
 השלים לחזק ור' לוחב
 ודמו למנהג ובעני
 למדק האי עונא מבית
 בבחי יד' חומה שהיה
 כמס' מצלי חריבה גמורה
 אלא רחמנא אוקמה
 אפרישן דמי לחוב
 ודמי למתנה. ר"ן.
 ד. דהא אמר [תתם] מאן
 שעתה ליה דמי בעינן
 תנאי אוקמה למדעש בר
 מאיר הוא שמעמ דרבי
 חונתא נ' גמליא מלי
 אכולהו, וכל נראה לי
 שפ"ט.
 ד. אלוהי. מוס' קדושין
 דפ"א. ה. ירצה.
 איצטרך, דבעי תנאי
 כפול, אלא מוס' ה"ל'ס'
 ע' ד"ר: א"ש.